

Рік 2.

Субота, дня 3. січня 1920.

Ч. 1.

Висловить раз
каждый.

№: 80 сот.

№ 8343 Л
107077

ГОЛОС ТАБОРА.

375
18

Редакція
міститься
в бараку Л. 2. с. 1.
Набутти можна
в конді крамниці
таборівій і на пош-
таборівій.

Відає: Провітний Кружок.

Редактор: Ст. Рівецький.

Встане слава Мати-Україна
Свобідна та вільна,
Від Кубани аж до Сана річки
Одна нероздільна!

Іван Франко.

3. Січня 1919.

3. Січня минувшого року перенесли ми галицькі-Українці велику історичну збіжку. Знаєть ся, що не знайдено в нашій історії світлішого моменту, таким збіркою думка великого-українського Народу проваляла би ся білим скристалізованим, та удвоцімним, як в дні 3^т січня 1919 року.

Сього пам'ятного дня проголосили галицькі Українці устану Національної Ради в Станиславові злуку Галичини з Великою Україною!

Се про що кричали найкращі сини України Шевченко, Драгоманів, Франко і інші, нам ми маємо бахити на власні очі.

Впали кордони, які віками ділили український Народ, розпали ся пута-кайдани; розділені від свого матірнього пою, ми знова зедилися в одну неразривну цілість.

З тим днем оттали ми вперше справдімного нацією. Перез цілим культурним світом пока ались ми зрілим зажити місцє у каї великих народів!

Акт злуки закріплює з'єднана єдинко-латого кровю в обороні самостійної Української Народної Республіки. Може ми галицькі Українці, що видніють над Дніпром остануть на вічні часи документам великоукраїнського зєднання.

От приходить ся вам стрі | Здавало ся, переслідування до
нутти се велике свято не у своїй | лго слютів у цувій хаті на
рідній хаті, а та цувині..... | огах цувині народів застає сей

день злучили не тільки на збере-
символи, республіканські, ідентичні
талару, який хвиля властива їм
на плесі. На шаль історична
злука мало змінила слідів вва-
шому духовному життю; ми
показуємо на цілком зміни вре-
никами Учительки-Історії:

Таки знаших провідних одинок
всє ще ізна власної хати та осо-
бистих інтересів не можуть ми не
могуть далекосалити скан обрати
широких просторів цілої Вітчиз-
ни та злочинного роботою роблямо
злочинні експерименти на живому
народньому організмі. Оудак ми,
котрим приходить са під сво по-
ру держати прапор незалежності,
хочемо ідентичні стрілати велике
свато Злуки. Длатого на нашу
місці кличемо до всіх вірних си-
нів Народу: проє з особистими
та партійними спорами!
проє з кордонами, що так добро
ділили нас! - Не в Турці або
в Болехов рішуть са ваша судьба

тільки в серці України в со-
лотоворхаму Київі!

Там збержений хай буде наш
зір! Тільки під одним прапо-
ром свободної, незалежної від
Кавказу по сая Вітчизни боро-
тись і умирати нам!

Хай живе Соборна, Незалежна
Українська Народна Республіка!
Хай живе національний Вояд
Головний Отаман Симон
Петлюра !!! —

.....

Гей брати молоді гайдамаки, ^{сиротки}
козаки, запорожці!
Ви добре добійте - катів ворогів
У нас рубайте!
На свого змордовану матір ратуйте
З такої кривди визволяйте,
На са поталу, на злуцянча -
Нікому не давайте!
Гей люди знов тацвіть рідна земля,
Знов обрєко заєме
І все Україна як один чоловік
Знов радіє, знов бесєло
На весь світ -
голосно заєніває:
"Слава Батькові Петлюрі!
Війську козацькому слава!
На свою са дітя !!!"

Честь українським повстанцям!

Відхвилі, коли нагнє військо-солдатство московського генерала Денікіна при допомозі грубих мільйонів і гармат Литани, заляло територію У.Н.Республіки, по усій Україні закипіло роздавець могутній клич обгвній: Українські селяни і робітники до зброї! У вашій хаті не дамо пагубити нікому! Прощ Москалями із вашої землі! —

І повстали всі, каму дорога воля рідної землі, — молоді і старі. Філа народнього повстання огорнула усі пубернії України. На задах ворожого фронту творить са сила народнього гвбу проти якої нема ратунку. Славні провідники повстання Шпанет, Струк, Зелений, Соколовський, Милев і інші вчууть свої героїські вгдгдім в бій московським наїздникам, вищать його безмоццядо, переслідують в день і в ноі, рвуть залізничі лінії, зводять тввкі обі з Денікіна полками та не спічнуть, доки на Україні не стане від одної ворожої вош. — Минувшого року ціле літо і осінь боролись повстанці

проти наставленого Берманцем і Мадарамі московського генерала гтв. лара н. Скоропадського, доки не побідили підлого ворога та не устано-вили в Київі народне правителство. Директорію з Головним Отаманом Петлюрою на чолі. Коли з весного цього року гавала большевицька засала Жреїву, повстанці знова беруть за зброю та в кровавих змалачах переслідують ворога.

Вдачу звилину повстанці усієї України получились разом та в порозуміню з військами Ватика Петлюри зводять мабутні послігві обі з рвдб. тими зовсім та відступачими де некірівськими багдами та до сього часу не забісать свої лицарської зброї, хочби се мало сто міне првдвввв, доки український трудовий народ не стане гоє подарем на своїй славії, гарній та багатій Україні від Кудбара ав до саву. —

(Булоб покзавчим, щобі референту курів тац. освідомити повсталих хот одити вквкв повсталим на Україні.)

Повстанська Марселеза!

Нам не треба ні царя, ні короля,
 Нам не треба ні цари, ні Москви,
 Хай живе від Кюбани до Сава
 Український народ трудовий...

Нам не треба ні павок кривавих,
 Ні малих, ні великих парів,
 Чорних задів московських лукавих,
 Ні пілатів, ні юд, ні катів.

Ми козаки України святої,
 Вона здобута й родилися час,
 Божі, хай ми всі і божі зброї,
 А ми ворог тільки від нас.....

А хто не вступить на Україну нашу,
 Щоб підбити під свого парю,—
 Гайде ви всі повсю нашу—
 І прокляте вероушню моту....

І не буде в Європі спокоею
 Через сто, через тисячу літ,
 Не забісемо лицарську зброю
 Поки весь час не визнає світ....

Ця обробка пісні ходить в рукописи серед повстанців українського запорізького
 групи. Імя автора незвісно. Ця пісня стала народною. —

Справа Східної Галичини.

Найвища Рада автарти в Парижі,
 яка покищо диктує ціламу світові
 закони та торує цючими землями
 мов своєю власною шкірою сказала
 вкільці і своє не дуже розумне слово про
 нашу Східну Галичину. Радим, іудим,
 слали цілі транспортні лайвоки до
 Парижа та авітацією; Падерецькому
 ав пальці попули від музики, а Кис,

малюви-качуми-два послідні волоски
 витали із голови, так сарака тавко
 штудировав, що з того проклятого
 Східного Галичинного погати, — і витину,
 дуровали в свої автартські масгі,
 ницах такого дивовида, якого світ
 не видів; дали нам, "Гвалтовалию"
 в польськім крулстві, пустими нас
 в арведу Алали та 25 ст. Сисали

багато парасабів, витичили вам, стра.
 відомі "франци", чисто українські повісті!
 сімашівський, перемиский, добромільський,
 савицький, сіський, цілу Салківцями і там
 старинний, красний город Перемисль та
 біли віддам та поталу Лахам, у Львові
 посадили губернатора - Лаха, який буде
 виконувати та вашу землю більшу
 влади ми президент у Польщі, буде по
 просту, крумані в своїм малопольському
 крумстві з правами деспотичного воло.
 дара; так приміром коли ми хочемо
 оселити в Салборі українську Гінвазію
 то такий "крумані" скаже: "небо" - не
 позвалам і від сего нема рекурсу. Сей
 сам губернатор буде керувати уряд.
 ників, себидго саму лацьку дравь, яка
 буде шукати важиби та вашій бога,
 тій землі. — Ікі частки вашої Салм.
 щини вартта, сіль, камеральні ліси та
 усі добра буйшої австрійської держа.
 ви, переходати як власність польської дер.
 стави в зарад Варшави, під нагляд
 польських маргарнів, стравошників, сіс.
 щини і інших опришків. — Так мало
 пропасти вам усі добра, які Українці

Народна Республіка проголосила народ.
 відомі добра, власності усього, менка.
 того в Салліві народа. Знова приї,
 шлоб та терпіти нашому селянина
 ви по торнах за кождий партик за,
 браний з камерального ліса та отал
 евосі колодчої хати, за ковобку шра,
 виці до приправу евосі мізерної
 справу.

Ми усі малим шукити в, польських
 войську, з того самого бардо, що ка,
 тус по варварськи ваш народ, мид
 мам васти та шапці лацьку во,
 рому, яка до таві рве нубе тіло ваши,
 коли Німці хочуть піметити за
 своєю кривду та підуть війвою та
 Лахів, ми як польське войсько разом
 з тими розбійниками Позванцями,
 що розстріляли не одного нашого ре,
 бинного брата, мусимо боротити
 Познань!, класти свої голови за
 лобачу справу!!

25 літти малим ми шукити і, до.
 бродійства" сильна шира сего, а по
 двайцятипяти роках літтародів
 (якоб шмадо вошків) малим остатнього
 надуматись, кому вас прода ти. —
 — Дале Буб. —

Угорська Україна дістала від Чехів автономію.

Врештешню злуки Українських Земель в одну нерозривну цілість годі не
 задати про угорську Україну. - Закарпатські брати відтаті з приро-
 ди небезаглими Карпатами від матірнього пня, віддані під дикую магар-
 ську владу, видавались страшенніми для укр. нації. - Зі світового револю-
 ційсто піднялись і вони. В дні Крападолмета м.р. який с'єднав одност з най-
 крамших хвилля в їх розвитку національнім, проголосив Закарпатську Укра-
 їну як автономну територію з широкими правами в злучі з чесько-словацькою
 республікою. Під опікою словацьких братів Чехів мають наші брати можливість
 підвестися. — Брати Чехи! Ви і нас приймили теплим серцем — тим
 покладам основу під вікні, есердечні взаємини між нами! Спільний і вам
 ворог, Полак і Магар і нам горік! У братній любові діждано насів,
 коли і велика Україна стане справді велика і закріпиться з вами
 вірний союз!! —

Під сю пору.

Послухаймо, прочитаймо
 Що говорять люди:
 Так се сотка вое остатка,
 Коцець світу буде.

Віжмо таки все правда,
 Що вона сказала;
 Са Милагда слава бѣда
 Так пророкувала:

Що на війна розіграєсь
 Тобіті цілану,
 Не привесе добра вота
 Ві сину, ві тону.

Таки правда, свата правда,
 Делоди бѣда и голод,
 Череве ва геть занало,
 І в кіматі колод.

Бракло хліба, бракло м'яса,
А музика чрає,
Пустити собі са' тацювати,
Мацько не пускає.

Бо як лише ногов приде,
А в животі довікне,
То аж Паризъ привидить са,
Шай тихо замовкне.

Але зате гроша досить
Війна нам лишила,
Ща що з того, як до куди
Свій куре опустила.

А погляньмо по газетам
Що в світі чубати
То аж сам пач горт здуріє,
Як загне гитати.

Лише одго що Вам скажу
Була правда і буде
Ща кого вилє смарувати,
Шай знати буде.

Першим таким смаровозом
Є „пач Падеребекі“,
Що вивозив з Галичини
Всі добра земелькі?

До Париза, до Лондону
Вивозив по трохи
Шай вемарував Галичину
На двайцять пать років.

Ось видите що то значить
Музикото бутти;
Досить виш са смарувати,
Може парам бутти;

На спортенак виш са чрати
Що ак був студентом
Але зате зістає тепер
Польським президентом.

Ну а що ми Українці
Тих людей не маєм,
То ми собі зате радше
В цимбали заграєм;

Раз в єго струну, а раз в другу
Граєм переривко,
Але ак в уєі заграєм,
Щоді буде дивво!

Щоді орли і соколи
Частануть літати,
Бо уно їх час найвищий
На несею дати.

Чим не правда? Які сильні
Старі орли були
І російський і вінецький,
Чим ви се забули?

І австрійський двоколбий
Також потік пати,
А остав са тільки польський
Й талу не літати!

Здуши ли того і пішломо
До Юри сватого,
Та нехай раз на все зникне
Зі світа Божого.

Довить орлам! Вже на сергу
Шепер Лви приходати.
Они з людьми згідно шуюти
До добра наводати.

Аї ви орли-дики-ливі
Високо літали
Та раз слі-скамічили,
На віки пропали. —

Ковдрин.

Мрія козаків
в
таборі.

Складайте жертви на полонених і інтернованих Українців!!!

Огляд таборного життя.

Подут делегатів празького
посольства Ч.Н.Р. в вашім таборі.

В перших днях минулого місяця гостили в вашім таборі делегати посольства Ч.Н.Р. в Празі: проф. Др. Сидор Стоцький, отаман Ротарь, Ковбаский і Др. Домбровський. Прибувши до нас, як рідні брати у таткій збілці, коли ми були під ударом страшних вісток із України. Негадіиво прийшли потім вістки до нас, де хто знає, ва- біть замитає в своїм національним ідеалі у сім найтяжчим для нас моменті. Над цим табором забилася темна тінь зневіри. Та приїхали наші дорогі гості з Празі. Як щирі Українці промовили до старших і до колективів. Роздули у всіх со іскру віри, яка тилла на долі наших сердець. Напатрували уряку зневіри у ваші шиботні наші народні сили та оудили бракі соціалістичні стремління деяких наших керівців. Іх слова: „Стремління кожного свідомого Українця є і буде збудованні своєї влас-

ної держави і таму вимагає в усіх Українців об'єднатися під прапорами Великої, Соборної України і направити ці свої сили за здійсненням свого всенародного ідеалу, якого вічним символом отаман Шарагова повила. Хто цього не знає, самому нема місця між вами!“

Курси висшої освіти.

До просвітних і веституцій табору прибуває нова. З ініціативи сот. Яреми отворено в вашім таборі курси висшої освіти на базі празьких народних університетів з програмою усіх засадничих наук. Курси має тривати три місяці, наука відбувається в п'ять годин довшо в двох класах місцевої школи. Число учасників понад 100. —

Драматичні курси.

Зовсім непамітно скристалізувалася в вашому таборі ідея над якою чераз добудилося застававляти нашими працівниками та просвітним нами та ілюстрацію Вигляди Тов. Провідна у Львові та ві раз у

не удалось ввести її в життя. Се на, родні драматичні курси, яких завдяки всім вихователю та викладачів театральних аматорів та пробігуників дає вамі сільських та міщанських аматорських театрів. Про їх велике культурно-виховного значення могли ми переконатись ходи за час іст. зовання у вас нашого табірського театру. Задачі курси провадить хор. Вігун зі зрозумілими справи та повного посватою. Частички курсів поділяють на три партії зможли усе свій перший іспит на сцені табірського театру виставою Івана Франка "Урисує". Як три вистави слесів хор. Вігун у вісімнадцять найкращими - не хотілось прямо вірити, тільки моги, які перший раз виступають на сцені. Сами кожного разу були повна. Честь ініціаторам харного діла!

Співацько-драматичний

вечір III. Куріва, I. п. п.

Дня 27 н. н. були ми учасника, театричного вечера

устроєного підстаршинами та стрільцями III. Куріва I. п. п. Вогато ринного рода концертів і вистав ба, щим ми за весь час нашого перебуту в таборі, однак зовсім безсторонно муємо признати, що загадані і вечер був одним з найкращих. Вечір почався незвичайно гарною грою, вото хор Копича, глибоко обдуманого та повного оригінальних та влучних думок на злобу дня. Всклад програми увійшли далше продукції хору підстаршино і стрільців під управою підхора Іродвіка Куцького. Відспівано кілька найцітиснісєт ішими. "Стрільцькі пісні" Гайворонського. Які точки хоробі випали дуже добре; у випровадженю кождої пісні видно було ак бога те муравельної праці мусів дїрігет вловити в хор, щоб його випровадити так удачно, як ми сєбалили. Між хоробі точки увійшли дві деклямації; дес. Доробляного, який з нами випровадив "Гамалію" Шевченка, і малої дочки хор. Санищука,

ака сміло своїм милим дітогим
голосочкаи віддекламувала „Розри-
ту мошлу“ Шведенка.

На закінченні відозрало бездоганно од-
воактївкю „Мотьо-пая“ під ревісерією
кор. Шередька. По прамові пор. Коберсько-
го, який звернув увагу на просвітну
працю, що від самого початку ведеть-
ся в М. Куріні, а з якого інші частини
бригади повинні брати примір —
учасники ввечера по віденїванню ваціо,
гального шмиву розійшлися домів. —

З таборового театру.

Як довідуємось. Табінетова
Кріза, до якої прийшло внашім те-
атрі по виставі „Перехитрили“, —
щасливо мивула. Табінет, який по-
давсь до димісії остас на дальше
той сам. Приготовласть га тепер
згаву шткуку Кротівницького „Небаль-
ник“, яку маєть га виставити га
свѣта та Старицького „Ой не ходи
Грицю“. —

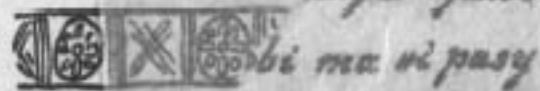
Власні телеграми.

Кошиці. Галицькі утікачі зі
свѣти диктатора Петрушевського,
які тут перебули по великих мот-
пацах з каматца вогні, даві давши,
що в Вім. Лобочнім ітнуче т. в. Залу,
на Областе, поставилим свози в ко-
роткім часі приймати, огласити
диктатуру і далі провадити
свого заучміскобу памітнику.

Просвітний Круг, на своїм засі-
данні 28. н. н. рішив устроїти в р-
шолу театрі свѣто звагоди рівно-
ці злуки усіх земель України і проши-
[redacted] о дозвілі на се.

Супроти того, що [redacted] м. Число
[redacted] свѣтковага сїон
[redacted] тоу с[redacted]
би сѣга свѣтковага його [redacted]

на се, — Просвітний Круг, на за-
сіданні 31. грудня н. р. рішив ур-
зигувати із свѣткового обход-
[redacted] му Дію, Лобч

бі та ні разу